

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném v Plzni dne [datum] v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Hostaše a přísedících Bc. [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení],

takto:

obžalovaný

[jméno] [příjmení]

[datum narození] v [obec], bytem [adresa], t. č. ve vazbě v této trestní věci ve Věznici Plzeň,

je vinen, že

nejpozději ke dni [datum] se definitivně rozhodl, že usmrtí svoji bývalou kamarádku [jméno] [příjmení], [datum narození], protože obdržel informaci, že si našla přítele, a dospěl k závěru, že, když ji nemůže mít on, nebude ji mít nikdo“, a za účelem realizace svého rozhodnutí si v podvečer dne [datum] připravil v místě bydliště jeden menší a jeden větší kuchyňský nůž, aby následující den sice došel na vyučování na [anonymizováno] v [obec], avšak kolem [údaj o čase] hod. vyučujícímu zalhal, že jej bolí hlava a byl proto uvolněn z vyučování, učinil tak ale proto, aby mohl odjet vlakem do místa bydliště [jméno] [příjmení] ve [adresa], kde se nejprve přesvědčil, že její rodiče ani nikdo jiný nejsou v domě, vrátil se na vlakové nádraží, kde čekal na příjezd [jméno] [příjmení], aby se poté, co přijela kolem [údaj o čase] hod., s odstupem nejméně pěti minut za ní vydal do bydliště, připravil si donesené dva nože tím způsobem, že je zastrčil za opasek a nejpozději ve [údaj o čase] hod. vstoupil neuzamčenými dveřmi do rodinného domu, kde se střetl s [jméno] [příjmení], která jej vyzvala ať jde pryč a otočila se k němu zády, čehož využil, chytil ji pravou rukou do tzv. kravaty a povalil na zem, a když ležela na zádech, tak ji v úmyslu usmrtit bodl velkou silou větším kuchyňským nožem o délce čepele 18 cm čtyřikrát do přední strany hrudníku, dále jí způsobil dvě nevelké bodné rány na přední ploše krku s nehlubokým bodným kanálem, nepřiliš hluboké řezné rány na přední ploše krku, když tři bodnutí přitom byla smrtící, protože jedno proniklo hrudní kostí, předním okrajem dolního laloku levé plíce do přední stěny levé komory srdeční, druhé způsobilo po vniknutí hrudníkem podélné poranění srdečnice a třetí probodení pravého laloku

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Zaplatílková

jater s průnikem až do oblasti horní části pravé ledviny, čímž došlo k prudké a masivní krevní ztrátě do pohrudničních dutin právě v důsledku probodení srdce a srdečnice a tím smrti [jméno] [příjmení], a po útoku místo činu opustil,

tedy jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení,

čímž spáchal

zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky na náhradě škody částku 4 003 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému Mgr. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [obec a číslo] na náhradě škody částku 22 760 Kč spolu s ročním 10 % úrokem z prodlení jdoucím od [datum] do zaplacení.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy vyjádřené v penězích:

- a) Mgr. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [obec a číslo], částku 1 200 000 Kč spolu s ročním 10 % úrokem z prodlení jdoucím od [datum] do zaplacení,
- b) Ing. [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [obec a číslo], částku 1 200 000 Kč spolu s ročním 10 % úrokem z prodlení jdoucím od [datum] do zaplacení,
- c) [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [obec a číslo], částku 1 000 000 Kč spolu s ročním 10 % úrokem z prodlení jdoucím od [datum] do zaplacení,
- d) [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], částku 800 000 Kč spolu s ročním 10 % úrokem z prodlení jdoucím od [datum] do zaplacení,
- e) [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], částku 800 000 Kč spolu s ročním 10 % úrokem z prodlení jdoucím od [datum] do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování v hlavním líčení dospěl krajský soud k závěru, že obžalovaný se nejpozději dne [datum] rozhodl, že usmrtí svoji bývalou kamarádku [jméno] [příjmení], a za tím účelem si večer dne [datum] doma připravil dva kuchyňské nože, které si dal do svého školního batohu, následně dne [datum] odešel do školy, kolem [údaj o čase] hodin se uvolnil z vyučování, poté vlakem odejel do [obec], kde vyčkal příchodu [jméno] [příjmení], následně za ní vstoupil do domu, kde ji překvapil v chodbě a kde ji následně usmrtil přineseným nožem, čímž spáchal zločin vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku. Své skutkové a právní závěry nyní podrobně zdejší soud odůvodní.

2. Obžalovaný [jméno] [příjmení] se k věci vyjádřil již v přípravném řízení. Za přítomnosti svého obhájce uvedl, že v usnesení o zahájení trestního stíhání je pouze jediná nepřesnost. Ta spočívá v tom, že kamarádce [jméno] [příjmení] nesdělil, že tělo [jméno] hodil do řeky, ve skutečnosti do řeky hodil pouze mobil poškozené. Jinak je usnesení o zahájení trestního stíhání přesné, vystihuje, jak to bylo. Obžalovaný ve své výpovědi uvedl, jak se s poškozenou [jméno] [příjmení] seznámil, jak se jejich kamarádský vztah rozvíjel a prohluboval. Začali se společně navštěvovat, dokonce byl i u ní doma ve [obec], [jméno] jej navštívila i u něj doma, kde v jednom případě přespala. Intimní

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Zaplatílková

vztah však mezi nimi nevznikl. Obžalovaný chtěl s poškozenou chodit, ona však o to neměla zájem. Odmítla jej s tím, že nehledá přítele. Asi čtyři a půl měsíce před inkriminovanou událostí se poškozená s obžalovaným přestala bavit.

3. Právě od té doby, kdy se s ním přestala bavit, začal obžalovaný podle své výpovědi přemýšlet, zda má [jméno] zabít či nikoli. Poslední kapkou pro jeho rozhodnutí byla skutečnost, že se v sobotu [datum] dozvěděl, že [jméno] má mít přítele. Od té doby začal její vraždu plánovat. V neděli večer dne [datum] si vzal doma v kuchyni dva kuchyňské nože, jeden větší, jeden menší. Uložil je do svého školního batohu. Ráno šel normálně do školy, ze školy odešel v [údaj o čase] hodin poté, co sdělil třídní učitelce, že jej bolí hlava a že jde domů. Šel na vlakové nádraží, kde si zakoupil jízdenku do [obec], do vlaku nastoupil a odjel do [obec], kde vystoupil ve [údaj o čase] hodin. Po vystoupení z vlaku šel do bydliště [jméno]. Ta bydlí od nádraží asi 50 metrů. Šel se přesvědčit, jestli je tam auto jejích rodičů. Auto tam nebylo, vrátka na zahradu byla uzamčena, což vyzkoušel. Usoudil proto, že doma ještě nikdo není, a proto šel zpátky na nástupiště, k čekárně, kde čekal na [jméno], až přijede. Za dvě hodiny kolem [údaj o čase] hodin [jméno] přijela, nevšimla si jej, i když seděl na lavičce na nástupišti u čekárny. Prošla okolo něj, obžalovaný ještě chvíli počkal, až odejdou lidi do svých domovů. Po pěti minutách čekání šel za [jméno] domů. Vrátko na zahradu byla odemčená, nebyla ale otevřená. Obžalovaný vstoupil na zahradu, přišel ke dveřím, které byly odemčené. Na dveřích je i zvenku klika. Před vstupem do domu si vyndal ze školního batohu ty dva přinesené kuchyňské nože, větší nůž si dal za záda, menší dopředu. Následně vstoupil do předsíně, sundal si svoji školní tašku, vyzul si boty. Poté otevřel další dveře a šel z předsíně do chodby. V chodbě po pravé straně je záchod, dveře byly pootevřené a viděl, že se tam svítí. Přes škvíru viděl [jméno], ona si jej také všimla a řekla mu, „to si děláš prdel“. Obžalovaný jí nic neřekl a šel za roh do jejího pokoje vyčkat, až vykoná potřebu.

4. Poté, co [jméno] vyšla z toalety, šel za ní na chodbu. [jméno] jí sdělil, že si s ní chce promluvit, ona mu řekla, že jej nechce vidět, ať jde pryč, že za chvíli přijede její máma. Začala se otáčet ke koupelně, že si půjde umýt ruce. K obžalovanému se točila zády, v tu chvíli ji vzal pravou rukou pod krkem do kravaty a snažil se ji shodit dolů na zem, což se mu povedlo v rohu chodby u dveří jejího pokoje. Poté, co ji srazil na zem, ji začal tím větším kuchyňským nožem bodat. Poškozená se bránila, ale to trvalo jen pár vteřin. Obžalovaný uvedl, že si vybavuje, že poškozenou bodnul jenom jednou do pravého boku. Pak poodstoupil. Po několika sekundách se však vrátil a poškozenou bodl ještě do krku a poté odešel z domu. Na trávníku před domem otřel nůž od krve, schoval jej do tašky a šel směrem k [obec]. Někde v půlce cesty sešel do pole, po pár minutách došel k řece, kde si umyl zakrvácenou levou ruku a nůž.

5. Následně vytáhl svůj mobilní telefon a začal si psát s nejlepšími kamarády, mámou, tátou a bratrem. Se všemi si psal přes messenger. Všem psal, že se jim omlouvá a že se asi už moc neuvidí. V pravé kapse ucítil brnění a zjistil, že je to [anonymizováno] mobil. Vůbec neví, že jej vzal s sebou. Na tento mobilní telefon volal kontakt pod jménem [anonymizováno], obžalovaný předpokládal, že se jedná o [jméno] [příjmení]. [příjmení] se a [jméno] mobil hodil do řeky. S přáteli a rodinou prostřednictvím messengeru si psal asi půl hodiny, pak mu zavolala jeho matka, že je na silnici mezi [anonymizováno] a [anonymizováno]. Šel proto za ní na silnici, sedl si k ní do auta. Matka se na něj otočila se slzami v očích a ptala se jej, jestli není blbý. Poté se zeptala, kde bydlí [jméno], a že tam pojedou. Přijeli k [jméno] domu, oba vystoupili z auta a ptali se záchranářů, jak je [příjmení] na tom. Záchranáři jim potvrdili, že je mrtvá a společně s mámou si šli poté sednout opět do auta. Za chvíli za ním přišli policisté, vyzvali jej, ať vystoupí a následně jej zadrželi. Asi po hodině jej policisté odvezli do [obec] na psychiatrii do Fakultní nemocnice, kde bylo rozhodnuto, že je schopen pobytu v policejní cele.

6. Obžalovaný v rámci svého výsledku v přípravném řízení uvedl, že v minulosti přemýšlel, že [jméno] usmrtí v [obec], až půjde na hodiny stepu k večeru. Chtěl ji popadnout v temné uličce a také pobodat. Před vraždou [jméno] přemýšlel i o tom, že by [jméno] nakonec nezabil. Komunikoval kolem [údaj o čase] hodiny s kamarádkou [jméno] [příjmení], naznačoval, co chce

udělat, ona jej nechápala, proto ji napsal, že jí vše řekne až potom, co to dodělá, pokud se k tomu odhodlá. K dotazům policejního orgánu uvedl, že [jméno] v době, kdy ji bodal, ležela na zádech, určitě jí bodl opakovaně, ale pamatuje si pouze první bodnutí do pravého boku. Pak si již pamatuje jen tu ránu do krku, tu poškozené zasadil proto, aby si byl jistý, že ji zabil. [příjmení] [jméno] po činu nijak nemanipuloval.

7. Obžalovaný k věci vypovídal i v hlavním líčení. Nejprve přečetl své poznámky, které následně soudu předal a které se nacházejí na č. listu 472. V nich popsal, jaký měli s [jméno] vztah, jak se jejich přátelství prohlubovalo, zesilovalo, jak společně trávili čas. Postupně nabyl přesvědčení, že z přátelství se může vyvinout něco víc, snažil se to neuspěchat. Začal na [jméno] myslet každý den, chtěl s ní trávit stále více a více času. V září [rok] však vše zčistajasna skončilo, a to naprosto bezdůvodně. Těžce to nesl, až se pokusil spáchat sebevraždu. Poté se léčil na psychiatrii a posléze přestoupil i na jinou školu. [příjmení] [jméno] přerušil veškerý styk, pokoušel se na vše zapomenout. Po psychiatrii už to ale nebyl on. Jeho deprese a otažitost se pouze prohloubily, své okolí sužoval záchvaty vzteku, jeho chování bylo celkově jiné. V tomto stavu se k němu dostala novina o [anonymizováno] příteli. V rámci tohoto písemného vyjádření obžalovaný uvedl, že chce všem blízkým [jméno] vyjádřit obrovskou a upřímnou lítost. Myslí zcela vážně, že by rád jednou [jméno] památku uctil.

8. Obžalovaný následně k dotazům opětovně popsal, za jakých okolností se rozhodl [jméno] usmrtit. Zopakoval, že to bylo poté, co se od [jméno] [příjmení] dozvěděl, že [jméno] má přítele. V té době byl se svými přáteli a společně popíjeli alkohol, byl opilý. [jméno] [příjmení] se svěřil v sobotu večer, že plánuje [jméno] zabit. Jmenovaný mu řekl, že je to hloupost, a ať to nedělá. Dál to nijak neřešili. Teprve v neděli večer se obžalovaný rozhodl, jak přesně [jméno] usmrtí. Znovu uvedl, jak si připravil dva kuchyňské nože, uložil je do svého školního batohu, jak odejel do [obec], kde na [jméno] počkal, následně ji v místě jejího bydliště překvapil, jak ji chytil za krk, shodil na zem a ubodal. Následně popsal, jak z domu utekl, kam šel a s kým prostřednictvím messengeru komunikoval. Asi za půl hodiny pro něj přijela matka a odvezla jej zpátky na místo činu, kde byl policisty zadržen. Lze konstatovat, že výpověď obžalovaného v tomto směru je shodná s výpovědí z přípravného řízení.

9. Obžalovaný byl rovněž vyslechnut ke svému psychickému stavu. Uvedl, že užívá léky Risperidon a Sertralin. Na tyto léky smí požívat alkohol. V době činu se již na psychiatrii neléčil. Uvedl, že někdy v půlce listopadu [rok] se pokusil o sebevraždu. Důvodem byla skutečnost, že [jméno] si jej nevšímal. Po pokusu o sebevraždu byl hospitalizovaný. Původně mu byly nasazeny jiné léky, než bere v současné době, ke změně došlo někdy koncem prosince. Trpí onemocněním, má astma, v pravém oku má keratoconus, postupně slepne na oko. Zhoršuje se to, projevila se tato nemoc někdy kolem 15. roku jeho života, bylo to zastaveno operací. Až do začátku září [rok] neměl žádné psychické problémy. Teprve od září, kdy se s ním [příjmení] přestala bavit, se u něj objevovaly klasické znaky deprese. Pomalá práce, nechut' ke všemu, k životu, plačtivé dny. Tyto stavy u něj přetrvávaly i po propuštění z psychiatrické kliniky. Tyto stavy se zhoršovaly po konfliktních situacích, většinou se pak vyhýbal společnosti, dny trávil o samotě. Se svými rodiči se pohádal asi dvakrát, jednou na psychiatrii, podruhé po propuštění. Při hádce cítil nenávist a vztek vůči rodičům, cítil, že jej nikdo nemá rád, nemá nikoho blízkého. Jeho o dva roky mladší bratr trpí [anonymizováno] nemocí, kterou mu diagnostikovali v šesti letech. Obžalovaný uvedl, že od té doby vnímal, že se rodiče více věnují právě jeho mladšímu bratrově, což mu bylo líto.

10. Oproti přípravnému řízení obžalovaný v hlavním líčení nově uvedl, že není pravdou, že o vraždě [jméno] uvažoval po dobu čtyř a půl měsíců. Nedokázal však vysvětlit, z jakého důvodu tuto informaci uvedl v přípravném řízení. Pouze uvedl, že v den své výpovědi mu jím užívané prášky zafungovaly opačně, než měly, spíše se proto snažil šokovat. Nevybavil si, že před činem komunikoval s [jméno] [příjmení]. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení však připustil, že se jmenovanou skutečně mohl komunikovat.

11. K věci byla podrobně vyslechnuta matka obžalovaného, paní [jméno] [příjmení]. Velmi podrobně se vyjádřila k osobě obžalovaného, k jeho zájmům, zálibám, trávení volného času. Vyjádřila se rovněž i ke vztahu, který byl po dobu cca 2 let mezi obžalovaným a [jméno] [příjmení]. Uvedla, že její syn [jméno], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] spolu tvořili trojlístek kamarádů, později k nim přibyl i [jméno], který měl vztah s [jméno] [příjmení]. Jmenovaná svědkyně v rámci svého výslechu uvedla, že k poškozené [jméno] [příjmení] měla připomínky zásadního významu. Uvedla, že jmenovaná se nevhodně vyjadřovala k oblečení obžalovaného a měla i další štiplavé poznámky k jeho osobě. Tehdy se také vyjádřila, zda jsou [jméno] s [jméno] vhodnými kamarády pro obžalovaného. Obžalovaný se netajil tím, že se mu [jméno] líbí, že jsou kamarádi a že by s ní rád i navázal vztah. Společně o tom často diskutovali, jí se to nelíbilo proto, jak ten vztah začal. Obžalovaný začal cvičit a držel tak zdravou životosprávu, že to hraničilo až s anorexií. Svědkyně rovněž vypovídala o vztazích mezi spolužáky obecně a vyjádřila se, že jí měl obžalovaný sdělit, že ve třídě se lidé dělí na „áčkové a béčkové“. Svědkyně dále uvedla, jak obžalovaný s [jméno] společně trávili velké školní prázdniny v roce [rok], během nichž [jméno] u nich doma jednou přespala. Svědkyně i s manželem nebyli doma, [jméno] u nich spala s jejich souhlasem. Měl s nimi být i bratr obžalovaného, [jméno]. Ten jí měl sdělit, že musel odejít pryč, nesouhlasil s tím, jak se [jméno] u nich doma chovala, údajně byla panovačná.

12. Svědkyně [jméno] [příjmení] dále popsala, jak se vyvíjely události školního roku [rok] [rok]. Obžalovaný si s [jméno] sedl do jedné lavice. Vše z počátku probíhalo normálně, postupně se však [jméno] s obžalovaným přestávala bavit. Obžalovaný nevěděl z jakého důvodu, nic mu nesdělila. Na konci září byl tak nešťastný, že jej nechala doma asi týden. Tehdy se jí svěřil, že [jméno] jej nechce a že je z toho velmi nešťastný. Svědkyně uvedla, že tou dobou [jméno] také chyběla, údajně proto, že se léčila s úzkostí či depresí. Obžalovanému údajně ukázala lékařskou zprávu, ve třídě údajně brala léky, obžalovaný uváděl, že se údajně i sebepoškozovala. Všechny tyto informace o [jméno] však svědkyně čerpala pouze od obžalovaného. Snažila se zjistit, jaký je duševní stav obžalovaného a dospěla k závěru, že pochopil, že vztah s [jméno] nemá cenu a poté se vrátil zpět do školy. Jeho kamarádka [jméno] [příjmení] ho přesvědčila, že to nemá vzdávat a že na vztahu musí pracovat. [jméno] se však zase na nějakou dobu odmlčela, posléze se však obžalovanému za své chování omluvila a údajně mu měla sdělit, že je na holky. Svědkyně to považuje za patrné i z komunikace [jméno] [příjmení] s jejím synem. [jméno] se po této omluvě s obžalovaným opět začala bavit, dokonce je její otec vezl na představení japonského divadla do [obec]. I přes uvedené se však s obžalovaným opět přestala bavit. To svědkyně považuje za poslední kapku, která vedla k tomu, že se obžalovaný dne [datum] pokusil o sebevraždu. Snědl hrst granulí na krysy a vypil čisticí prostředek. Svědkyně uvedla a popsala, jak se dozvěděla o pokusu obžalovaného o sebevraždu a že obžalovaný se vydal do [obec], šel na místo, kde se s [jméno] scházeli, a na tomto místě chtěl umřít. Svědkyně uvedla, jak nakonec zjistila, kde se obžalovaný nachází, dojela pro něj a odvezla jej do nemocnice na psychiatrii.

13. Na počátku hospitalizace obžalovaného jednou [jméno] volala, že chce domácí úkol z češtiny, na kterém měli pracovat ve dvojicích. Svědkyně tehdy požádala třídní učitelku o kontakt na [anonymizováno] rodiče, učitelka jí jej však nesměla poskytnout. Požádala ji proto, ať [jméno] už [jméno] žádným způsobem nekontaktuje. Třídní učitelka jí následně také sdělila, že hovořila s paní [příjmení], která však o žádný osobní kontakt nestála. Údajně uvedla, že svědkyni sice lituje, ale kontakt nechce. [jméno] [příjmení] dále uvedla, kterak obžalovaného během hospitalizace navštěvovala, jak hospitalizace probíhala. Během jedné vycházky měl obžalovaný agresivní výbuch. Tomuto výbuchu předcházelo to, že na přechodu pro chodce svědkyně cítila jeho pohyb, proto jej zadržela rukou. Obžalovaný jí začal velmi hrubě nadávat a řekl jí, že chtěl spáchat sebevraždu, že už tu nechce být. Dokonce do ní strčil. Obžalovaný se takto v minulosti nikdy nechoval. V nemocnici jí bylo řečeno, že to může být vlivem léků, proto mu zvýšili dávku. Bylo jí rovněž řečeno, že tyto propady nálad se mohou opakovat. Po návratu z nemocnice se tak stalo hned několikrát.

Sice ji nikdy neuhodil, ale jeho slovní výpady hodně bolely. Obžalovaný podstoupil i psychologické vyšetření a z něj se dozvěděla, že je její syn introvert.

14. Po návratu z nemocnice se [jméno] [příjmení] snažila [jméno] vtáhnout do dění ve třídě. Jmenovaná se v tu dobu rozcházela se svým přítelem. Společně hodně komunikovali přes messenger, hodně se mu svěřovala, z pohledu svědkyně jej však stahovala znovu do deprese. Přála si proto, aby diskusi s [jméno] úplně ukončil. I po propuštění z nemocnice obžalovaný dál navštěvoval psycholožku. Předepsanou medikaci obžalovaný užíval poctivě. Pravidelně jej vozila na kontroly k lékařům. Během doby, kdy užíval po propuštění z nemocnice léky, mohl užívat alkoholické nápoje. Ani lékařka v tom neviděla problém, jedinou podmínkou bylo, že to nebude přímo na antidepresiva, že jejich užití odsune. Obžalovaný byl po léčích unavený, nesoustředěný, často mu bylo špatně. Večer se překlápěl do deprese. I když si svědkyně nepřála, aby obžalovaný dále seděl v lavici s [jméno], a byla na tom domluvená, podle svých slov, i s třídní učitelkou, k rozesazení nedošlo. Z komunikace na messengeru svého syna zjistila, že obžalovaný [jméno] prosil, aby si odsedla, neboť se ve třídě lísala ke spolužákovi a nechala se od něj ve třídě osahávat. Od té doby už nechtěl obžalovaný jít zpět do školy. Znovu proto chtěla mluvit se [anonymizováno], třídní učitelka souhlasila, nakonec se však sešli pouze třídní učitelka, obžalovaný, [jméno] a svědkyně, která se však nakonec jednání nesměla účastnit. Podle obžalovaného je třídní učitelka vyzvala, aby na všechno zapomněli, podali si ruku a byli kamarádi. Svědkyně následně uvedla, že obžalovaný přestoupil na jinou školu a přestal se spolužáky z bývalé třídy komunikovat. Postupně však zase obnovil komunikaci s [jméno] [příjmení].

15. Svědkyně se pak podrobně dále vyjádřila k událostem dne [datum]. Popsala, že obžalovaný normálně odešel do školy, během výuky s ním dokonce komunikovala prostřednictvím messengeru. V odpoledních hodinách jí zatelefonovala [jméno] [příjmení] s tím, zda je obžalovaný doma. Sdělila jí, že je ve škole. Následně jí to však začalo vrtat hlavou, proto kontaktovala svého druhého syna [jméno], který jí potvrdil, že svého bratra skutečně viděl asi po třetí vyučovací hodině ve škole. Svědkyně se proto uklidnila. Následně jí však obžalovaný prostřednictvím messengeru napsal, „tak jsem ji zabil“ a omluvil se jí. Svědkyně si nejprve myslela, že je to výplod jeho fantazie, nevěřila mu a myslela si, že chce zase spáchat sebevraždu. Začala tedy vyzvídat, kde je a následně za ním jela. Po cestě do [obec] jí však volal vyděšený mladší syn s tím, že se s ním [jméno] rozloučil, po chvíli volal i její manžel, že se s ním také rozloučil, současně jí oba sdělili, že obžalovaný měl [jméno] skutečně zabít. Svědkyně dále uvedla, kde obžalovaný do jejího auta nastoupil, že následně jeli k bydlišti [jméno], kde kontaktovala policisty a svého syna jim následně předala včetně všech jeho věcí a i školního batohu. Svědkyně připustila, že když s ní obžalovaný komunikoval po činu, že jí zaslal fotografii svých kalhot a že jí napsal, že doma nejsou dva nože, myslela si však, že ty nože si připravil sám na sebe.

16. K věci byla dále slyšena svědkyně [jméno] [příjmení]. Ta ve své výpovědi popsala vznik přátelství mezi ní, [jméno] [příjmení] a obžalovaným. Uvedla, že se stali nejlepšími kamarády, druhý ročník studia na střední škole všude chodili spolu. Během druhého ročníku však svědkyně měla vztah s přítelem, proto s obžalovaným a [jméno] již netrávila tolik času. Právě v té době se přátelství mezi obžalovaným a [jméno] prohloubilo. Svědkyně uvedla, že obžalovaný chtěl s [jméno] navázat hlubší než přátelský vztah, [jméno] jej však dvakrát odmítla. Protože to [jméno] nedokázal pochopit, tak se s ním odmítla dál bavit. Obžalovaný to nesl velice těžce. Poté se obžalovaný pokusil o sebevraždu, [jméno] se cítila provinile, protože zjistila, že to měl udělat kvůli ní. Začala se s ním proto po jeho návratu do školy v lednu [rok] opět bavit, postupně však během tohoto měsíce s ním veškerý kontakt ukončila, nepsali si spolu, nereagovala na zprávy, které jí od obžalovaného chodily. Svědkyně uvedla, že je pravdou, že když obžalovaný nabídl [jméno] vztah poprvé a ona jej odmítla, že ho svědkyně povzbuzovala, aby to nevzdával. Po druhém odmítnutí mu ale již sdělila, že to nemá smysl, že je vidět, že jej nechce, ať se na ní neupíná a ať si najde někoho jiného. Rovněž uvedla, že obžalovaný nabízel vztah i jí.

17. Svědkyně se dále podrobně vyjádřila k víkend u [anonymizováno] a [datum], kdy uvedla, že s [jméno] [příjmení] byli společně v [obec] na [příjmení] víkend. Během tohoto víkendu jí napsal obžalovaný, že mu přišly fotky ze školy, ač tam již nechodí. Na fotografii viděl [příjmení] a začal o ní psát. [jméno] seděla vedle svědkyně, zprávy si četla a sdělila jí, že si s obžalovaným již nepíše a že si myslela, že už má klid. Svědkyně [jméno] [příjmení] si s obžalovaným psala během celého víkendu. Během sobotní komunikace si obžalovaný z ničeho nic myslel, že mu píše [jméno], a nikoliv ona. Postupně během komunikace začal být,, hnusnej“. Opakovaně mu psala, ať na [jméno] zapomene, že to prostě nemá cenu apod. Společně s [jméno] potom vymyslely, že obžalovanému napíší, že [jméno] má přítele, aby jí dal pokoj. Obžalovaný po této informaci začal,, bláznit“, chtěl vědět, kdo to je. V neděli jí obžalovaný napsal, že od pondělí o něm už neuslyší, že tedy si to nechá projít hlavou a že na ni zapomene. V noci z neděle na pondělí [jméno] spala u ní doma. Rozloučili se společně dopoledne asi kolem [údaj o čase] hodiny v [obec].

18. Asi kolem [údaj o čase] hodin svědkyni napsala [jméno],, pomoc, je tu [jméno]“. Okamžitě ji proto začala spamovat zprávami a smskami. Okamžitě také napsala [příjmení] mámě, aby zjistila, jaká je šance, že obžalovaný je skutečně u [jméno]. Posléze si spolu i volali, obžalovaného máma jí řekla, že [jméno] byl ve škole a že se jí už zdá normální a v pohodě. Také jí řekla, že [jméno] má jít po škole do [obec] s klukama na jídlo, což se svědkyni zdálo divné. [jméno] [příjmení] poté začala zjišťovat telefonní číslo na [jméno] mámu, protože [jméno] na její zprávy vůbec neodpovídala. Telefonní číslo nakonec získala a kontaktovala ji. Někdy po [údaj o čase] hodině napsala svědkyně zprávu obžalovanému. Napsala mu,, hele, [příjmení] mi neodepisuje, napsala, že jsi tam“. Obžalovaný na to odpověděl, že je mrtvá. Popsala také komunikaci, kterou s ním vedla.

19. Slyšený svědek [jméno] [příjmení] ve své výpovědi potvrdil, že dne [datum] byl u něj na návštěvě obžalovaný a další dva kamarádi. Společně popíjeli alkoholické nápoje a byli dost opilí. V tomto opilém stavu mu obžalovaný někdy po půlnoci řekl, že chce [jméno] zabít. Protože byli oba dva opilí, tak tomu svědek vůbec nepřikládal váhu, obžalovanému řekl, že je to kravina, blbost a ať to neříká. Pak už nic v tomto směru neřešili. Dne [datum] mu obžalovaný napsal, že je mrtvá, že už se nikdy neuvidí a že děkuje za přátelství. Svědek mu napsal, že jej děsí a nabídl mu poskytnout alibi. Chvíli si psali, poté obžalovaný přestal odpovídat, to již byl asi zadržený policií.

20. Z provedených listinných důkazů bylo zjištěno a prokázáno následující. Při zadržení obžalovaného u něj byly nalezeny v batohu dva nože, které obžalovaný následně vydal policejnímu orgánu. Oba nože byly následně podrobeny odbornému zkoumání z oboru kriminalistika. Z odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie bylo prokázáno, že menší nůž má délku čepele 10 cm, větší nůž má délku čepele 18 cm.

21. Výpověď obžalovaného o tom, kde [jméno] napadl, srazil na zem a následně vůči ní použil větší nůž, byla podpořena ohledáním místa činu, jakož i pořízenou fotodokumentací. Z provedených listinných důkazů lze konstatovat, že výpověď obžalovaného o místě napadení poškozené, je pravdivá.

22. V přípravném řízení byly zajištěny mobilní telefony, a to obžalovaného, jeho matky i [jméno] [příjmení]. Všechny byly podrobeny znaleckému zkoumání. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví analýza a zkoumání nosičů dat, bylo prokázáno, že obžalovaný vstoupil do domu poškozené [jméno] [příjmení] nejpozději dne [datum] ve [údaj o čase] hodin. To vyplývá ze zprávy, kdy [jméno] [příjmení] napsala [jméno] [příjmení],, help“, „ [jméno]“, na což svědkyně reaguje otázkou,, kde“ a [jméno] odpovídá,, tady“. Od tohoto okamžiku již [jméno] na zprávy od [jméno] [příjmení] nereaguje. Právě uvedené prokazuje pravdivost výpovědi obžalovaného o tom, že následně cca do 3 minut poškozenou napadl a usmrtil ji. Z uvedeného znaleckého posudku bylo dále prokázáno, že obžalovaný po činu začal čile komunikovat s dalšími osobami, přičemž všem těmto osobám sdělil, že [jméno] [příjmení] usmrtil. Rovněž bylo zjištěno, že obžalovaný ještě před činem komunikoval s [jméno] [příjmení] a rovněž osobou, která je v jeho mobilním telefonu uložena pod označením,, [jméno]“. Z obou těchto komunikací je prokázáno, že obžalovaný

jmenovaným naznačoval, že se k činu chystá. Bylo však rovněž zjištěno, že si uvědomoval, že se tohoto činu možná nemusí ani dopustit. Je tak zřejmé, že obžalovaný, ač byl rozhodnut [jméno] [příjmení] usmrtit, vyjadřoval pochyby, že tak skutečně učiní. Dokonce, jak sám uvedl, těsně před činem si myslel, že to neprovede. Ač v obžalovaném byly uvedené pochybnosti, činu se přesto dopustil a je prokázáno, že tak učinil s rozmyslem a po předchozím uvážení. Toto jeho vnitřní duševní rozpoložení je prokázáno i tím, že si cíleně připravil doma dva kuchyňské nože, uložil je do svého batohu, lstí se uvolnil z vyučování a před vstupem do domu své oběti si nože vyndal z batohu a dal si je za opasek. Právě posledně uvedené jednoznačně prokazuje, že obžalovaný byl rozhodnut [jméno] usmrtit za pomoci donesených nožů. V opačném případě by totiž neměl důvod nože z batohu vyndávat. Umístěním za opasek vytvořil situaci, při níž mohl nenadále a překvapivě pro něj sáhnout a aktivně jej užít. Z dalších listinných důkazů bylo prokázáno, že obžalovaný se uvolnil z vyučování, o čemž svědčí záznam školy, zakoupil si jízdenku z [obec] do [obec]. Uvedené prokazuje jízdenka Českých drah.

23. Způsob usmrcení poškozené [jméno] [příjmení] byl prokázán nejen výpovědí obžalovaného, ale zejména pitvou poškozené a znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Uvedený posudek podali znalci Doc. MUDr. [jméno] [příjmení] a MUDr. [jméno] [příjmení]. Oba byli vyslechnuti i při hlavním líčení, při němž stvrdili své znalecké závěry. Z uvedeného znaleckého posudku bylo prokázáno, že obžalovaný zasadil celkem čtyři bodné rány do přední plochy hrudníku poškozené, z nichž tři byly smrtící. Dále na těle poškozené byly zjištěny nepříliš hluboké řezné rány na přední ploše krku, které způsobily poranění levého laloku štítné žlázy. Dále byly zjištěny dvě nevelké bodné rány na přední ploše krku s nehlubokým bodným kanálem bez poranění životně důležitých útrob. Bodná rána vpravo vpředu na hrudníku ve vzdálenosti 15 mm vpravo od podélné osy těla a zhruba 15 mm nad spojnicí prsních bradavek pronikla hrudní kostí, předním okrajem dolního laloku levé plíce a poté vnikla do přední stěny levé komory srdeční. Bodný kanál z rány vycházející dosahoval celkové délky 80 mm a byl veden zprava doleva mírně směrem dolů. Druhá bodná rána, jež byla uložena na přední ploše hrudníku vlevo 65 mm od podélné osy těla a 15 mm pod středem levé prsní bradavky způsobila podélné poranění srdečnice těsně pod jejím obloukem. Tato bodná rána měla délku bodného kanálu zhruba 75 mm. Tyto dvě bodné rány způsobily masivní krevní ztrátu do pohrudničních dutin (v pravé nalezeno 500 ml temné částečně koagulovanou krve, v levé pohrudniční dutině 800 ml krve stejné kvality). Třetí bodná rána uložena v oblasti pod levým klíčkem ve vzdálenosti 95 mm od podélné osy těla a 125 mm nad vrcholem levé prsní bradavky byla vedena směrem shora dolů a způsobila pouze prokrvácení měkkých tkání svaloviny stěny hrudníku. Nepronikla do pohrudniční dutiny a bodný kanál vycházející z této rány dosahoval délky 40 mm. Čtvrtá bodná rána uložena těsně pod okrajem pravého dolního oblouku žeber způsobila probodení pravého laloku jater, pronikla směrem shora dolů až do oblasti horní části pravé ledviny, v jejíž tkáni bodný kanál končil. Celková délka bodného kanálu činila 110 mm (zjištěné prokazuje, že obžalovaný k činu užil větší nůž, neboť nůž menší má čepel dlouhou jen cca 100 mm). Příčně vedené řezné rány na přední ploše krku byly orientovány zleva doprava, jednalo se nejméně o dvě řezná poranění, která způsobila pouze zranění horního pólu levého laloku štítné žlázy. Dále byla při pitvě zjištěna stopa obrany napadené před útočníkem v podobě povrchní řezné rány na palcové hraně ukazováku pravé ruky. Dále byl při pitvě zjištěn nepodstatný nářez na pravé boční ploše krku se zraněním pouze povrchní vrstvy kůže a drobné bodné poranění na levé boční ploše hrudníku, jež mělo průměr 2 mm. Bezprostřední příčinou smrti [jméno] [příjmení] byla prudká a masivní krevní ztráta do pohrudničních dutin, která byla způsobena probodením srdce a srdečnice. Bodné poranění břicha vedlo již k mírně podstatné krevní ztrátě do dutiny břišní a není vyloučeno, že bylo způsobeno v konečné fázi násilného jednání. Zjištěná poranění byla způsobena jednobřitým nástrojem, nejspíše kuchyňským nožem, jehož délka dosahovala nejméně 110 mm. Pořadí bodných ran nelze určit. Bodná zranění byla vedena velkou silou, především pak bodná rána vedoucí k probodení hrudní kosti a levé komory srdce, dále bodná rána, jež způsobila přetětí čtvrtého žebra vlevo na rozhraní kostěné a chrupavčité části, jež způsobila probodení srdečnice a bodné poranění – probodení jater končící v horním pólu

levé ledviny. Závěr o vedení těchto úderů velkou silou stvrdili znalci i při svém výslechu v hlavním líčení, kdy poukázali na to, že k probodení hrudní kosti a přetěti žebra došlo u kostí mladé osmnáctileté dívky. Znalci uvedli, že všechna poranění poškozené byla způsobena za živa, v rychlém časovém sledu za sebou. Ke smrti došlo v rozmezí pěti až sedmi minut. Na smrti poškozené se nepodílely žádné jiné chorobné orgánové změny, poškozená nebyla pod vlivem alkoholu. Z výpovědi znalců nebylo prokázáno, že by na těle poškozené byla objevena řezná poranění staršího data, což vyvrací tvrzení svědkyně [jméno] [příjmení] o tom, že by se poškozená měla v minulosti sebepoškozovat řezáním.

24. K posouzení duševního stavu obžalovaného byl zpravován znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie Psychiatrickou část zpravovala znalkyně MUDr. [jméno] [příjmení], psychologickou část zpracovala znalkyně PhDr. [jméno] [příjmení], Ph.D.

25. Z psychiatrické části posudku bylo zjištěno, že obžalovaný v době činu netrpěl žádnou forenzně významnou duševní poruchou. Byla zjištěna vada osobnosti, tedy celoživotně přítomná nevhodná skladba povahových rysů a temperamentu, která podminila předmětné jednání, nikoli však chorobným, forenzně významným způsobem. V inkriminované době byly rozpoznávací i ovládací schopnosti obžalovaného plně zachovány. Obžalovaný netrpí duševní poruchou ani v současné době, je chopen chápat smysl trestního řízení, je chopen chápat účel a smysl trestu. Z úzce psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný.

26. Z psychologické části posudku bylo zjištěno, že osobnostní a psychický vývoj obžalovaného, včetně rozvoje kognitivních schopností, odpovídá chronologickému věku obžalovaného. Aktuálně se u obžalovaného nevyskytují znaky, které by svědčily pro přítomnost psychického onemocnění v pravém slova smyslu. Osobnost je disharmonicky strukturována, nachází se na hranici široké normy. Přítomny jsou akcentované rysy impulsivní, anetické, disociální, egocentrické, pasivně agresivní. Ve svém souhrnu lze hovořit o poruše osobnosti. Přítomny jsou mírné neurotické znaky. Aktuální neverbální intelektové schopnosti se nacházejí v pásmu mírného nadprůměru. Verbální schopnosti na základě klinického odhadu odpovídají schopnostem neverbálním. Paměťové schopnosti se nacházejí v horním pásmu průměru, na hranici mírného nadprůměru. Bez organických znaků. Kontakt s realitou je v normě, mírně rozvolněný. Obžalovaný má sklony zacházet s realitou podle svého, přizpůsobovat si ji vlastním potřebám. Nejsou přítomny psychotické fenomény. Nálada je subdepresivní, patrně mírné neurotické rysy. Adaptabilita je v normě. Obecně jsou u obžalovaného zvýrazněny sklony k úzkostně fobickým dekompenzacím. Mezilidské kontakty navazuje s obtížemi, je nadměrně nedůvěřivý, má problémy s hlubšími vztahy. Komunikace je nedostatečná, často spojená s direktivitou. Je vztahovačná, úzkostná, egocentricky zaměřená. Chybí aktivní participace na rozvoji pozitivních mezilidských vazeb. Sebevědomí je nízké, výrazná je vnitřní nejistota. Tuto má obžalovaný sklony překompenzovávat prezentací navenek, snaží se zaujmout, být něčím jiným, zvláštním. Objevují se sklony k dramatizaci. Přítomny jsou výrazné egocentrické rysy, zaměřený je zejména na vlastní potřeby a prožitky, snížený sebenáhled. Emočně je nestabilní, impulsivní, zvýrazněná je dráždivost. V zátěži má obžalovaný sklony jednak prožitkově, v případě, že se cítí být druhými ohrožen, jde do opozice a direktivního útočného jednání. Agresivní rysy jsou nedostatečně zpracovány, snaží se je potlačovat, většinou neúspěšně. Zvýrazněná je iritabilita, resentment. Nad průměrem stojí i položka fyzické, přímé agrese. Většinově má obžalovaný sklony, a to zejména v případě otevřeného konfliktu uchylvat se k agresivitě nepřímé. Emoce vnímá jako chaotické, jsou nedostatečně diferencované. Jednání je často okázalé, bez hlubšího autentického prožitku, zaměřené na vlastní osobu. Vyšší city jsou nedostatečně rozvinuty.

27. Z této části znaleckého posudku bylo dále zjištěno, že popis prožívání a jednání obžalovaného na místě činu, včetně zapamatovaných informací, které dokladují přesně jeho chování, i když proměnlivě a selektivně, a to včetně následného zacházení s vražedným nástrojem, komunikace s dalšími svědky apod. zcela neodpovídá jakékoliv formě afektivní či náhlé zkratové reakce. Uvedenému neodpovídá ani forma, proměnlivost a selektivnost sdělovaných informací. Dané

jednání z psychologického hlediska koresponduje s chováním racionálním, kterému předcházelo racionální vědomé plánování. V případě, že bude vina obžalovanému prokázána, lze z psychologického hlediska konstatovat, že motivace jednání v sobě nenese patologické prvky. Eventuální trestné jednání obžalovaného bylo vedeno pocitem zrady ze strany oběti, nedocenění, odvržení, bylo racionálně zváženou a připravenou mstou za domnělé křivdy. Právě uvedené je plně v intencích osobnostní struktury obžalovaného. Znalkyně dále dospěla k závěru, že u obžalovaného nebyly zjištěny žádné znaky svědčící pro psychické onemocnění, jeho kognitivní schopnosti nejsou narušeny, je schopen si uvědomit dosah a význam svého jednání. Možnost resocializace znalkyně hodnotí jako mírně zhoršenou.

28. Obě jmenované znalkyně byly následně v hlavním líčení vyslechnuty. Ještě předtím, než se jejich výsledkem bude zabývat toto odůvodnění, považuje zdejší soud za vhodné uvést, že ze strany obhajoby byla soudu předložena kompletní zdravotní dokumentace obžalovaného ode dne [datum], kdy se pokusil o sebevraždu. Tato dokumentace však byla shora jmenovaným znalkyním známa před podáním posudku, o čemž svědčí nejen jejich znalecký posudek, ale rovněž i jejich výpověď z hlavního líčení. Proto se jen ve stručnosti připomenou diagnózy, které byly obžalovanému v minulosti stanoveny.

29. Dne [datum] mu byla na Dětské klinice FN Plzeň stanovena diagnóza [anonymizováno 6 slov]. Byla konstatována mírná tenze, emotivita labilní, lakrimující, přiléhavé prožívání a situací, nálada pokleslá, bulie a hedonie též, bez poruchy myšlení, vnímání, paměti a pozornosti, heteroagresivní tendence nepřítomny, automutilační aktuálně nerealizuje, sui ideace přítomny, aktuálně bez tendence k realizaci.

30. Z lékařské zprávy ze dne [datum] z Psychiatrické kliniky FN [obec] bylo zjištěno, že obžalovanému byla stanovena diagnóza Porucha přizpůsobení v návaznosti na rozchod s přítelkyní. Výsledný stav obžalovaného po hospitalizaci je hodnocen jako klidný, spolupracující, plně orientovaný, kontakt naváže ochotně, hodnotný, v kontaktu rezervovaně přátelský, snaží se udržet odstup, forie projasněná, emotivita stabilní, přiléhavá situací, bez známek anxiety, bez poruchy vědomí, myšlení či vnímání, bez poruchy koncentrace, kognitivní amnestické funkce v normě, hedonie a a bulie v normě, biofilně orientovaný, bez známek auto či heteroagrese, suiciální myšlenky popírá. Dále bylo z této lékařské zprávy zjištěno, že dne [datum] obžalovaný podstoupil psychologické vyšetření. Z jeho závěrů bylo zjištěno, že u obžalovaného nebyl potvrzen psychotický proces, afektivita labilní, křehká, vnitřní emoční svět velmi bohatý, obžalovaný má omezenou schopnost externalizovat a adekvátně odžívat emoční stavy, prožívání je úzkostné, vnitřní zdroje pro zvládání stresu omezené především oblastí vyrovnání se s emočními prožitky, osobnost je křehká, citlivá, s vysokou mírou empatie, zachycena vysoká citlivost k odmítnutí.

31. Z lékařské zprávy ze dne [datum] z FN [obec], kdy byl obžalovaný vyšetřen na žádost policejního orgánu bylo zjištěno, že mu byla stanovena diagnóza [anonymizováno] smíšená porucha osobnosti s rysy narcistickými a dále [anonymizována dvě slova]. Nutno však zdůraznit, že toto vyšetření bylo provedeno až cca 2 měsíce po projednávaném činu.

32. Již bylo shora konstatováno, že znalkyně MUDr. [příjmení] a PhDr. [příjmení], Ph.D. měly tyto shora uvedené lékařské zprávy k dispozici pro účely podání svého společného znaleckého posudku. V rámci přípravy k výsledku jim byly poskytnuty i protokoly o hlavních líčeních, při nichž byl vyslechnut obžalovaný a jeho matka. Obě znalkyně uvedly, že se s těmito výpověďmi seznámily, jejich závěry však zůstávají neměnné. Zcela jednoznačně uvedly, že obžalovaný je po psychiatrické stránce duševně zdravý člověk, který ví, co dělá. Vyloučily, že by obžalovaný trpěl jakoukoli duševní chorobou v pravém slova smyslu, vyloučily, že by trpěl bipolární poruchou či schizofrenií, přičemž velmi podrobně vysvětlily, na základě jakých konkrétních skutečností k tomuto závěru dospěly. Objasnily rovněž, že nebylo nutno v rámci znaleckého zkoumání a vyšetření připírat konzultanta z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie. Znalkyně dr. [příjmení] v rámci svého výsledku rovněž

zdůraznila, že obžalovaný poměrně krátce před projednávaným činem podstoupit vyšetření v psychologické ambulanci, kdy nebylo zjištěno, že by byl v depresi.

33. Krajský soud ze shora uvedeného znaleckého posudku, předložené zdravotní dokumentace obžalovaného, jakož i z výpovědi shora jmenovaných znalkyň vzal za prokázané, že obžalovaný byl v době činu zcela přičetný, když jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti byly plně zachovány. Obžalovaný je tak za své jednání plně trestně odpovědný.

34. Lze proto shrnout, že na základě shora uvedených důkazů bylo prokázáno, že obžalovaný po předchozím uvážení, pečlivé přípravě a s rozmyslem usmrtil způsobem popsáným ve výroku tohoto rozsudku poškozenou [jméno] [příjmení], přičemž jednal v přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku ji usmrtit. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil skutkovou podstatu zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 trestního zákoníku.

35. Obžalovaný navrhoval doplnit dokazování výsledkem Mgr. [jméno] [příjmení] a Mgr. [jméno] [příjmení], které v minulosti obžalovaného psychologicky vyšetřovaly. Dále navrhoval vyžádat z Psychiatrické nemocnice [obec] zprávu, z jakého důvodu, po jakou dobu a s jakým výsledkem byli v tomto zařízení hospitalizováni [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]. Dále navrhoval nový znalecký posudek znalce MUDr. [jméno] [příjmení], jeho výslech a výslech MUDr. [jméno] [příjmení]. Tyto návrhy byly pro nadbytečnost zamítnuty z následujících důvodů.

36. Výslech Mgr. [jméno] [příjmení] a Mgr. [jméno] [příjmení] je nadbytečný, neboť v řízení byly k dispozici a k důkazu provedeny jejich závěry z vyšetření, přičemž tyto byly zohledněny v rámci znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Jejich výslech by proto nemohl jakkoli blíže přispět k objasnění duševního stavu obžalovaného v době před a při činu.

37. Pokud jde o zprávu z Psychiatrické nemocnice [obec] ve vztahu k osobám [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], což měli být příbuzní obžalovaného, i tato zpráva je nadbytečná. Důkazní návrh byl činěn za účelem bližšího objasnění duševního stavu obžalovaného, údajně měly tyto osoby trpět duševní nemocí, kdy z písemného projevu obhájce se naznačuje, že se snad mělo jednat o schizofrenii. Znalkyně [příjmení] [příjmení] v rámci svého výslechu však jednoznačně uvedla, že se nejedná o dědičné onemocnění a především z žádných testových metod, které použila, nevyplývá, byť jen náznakem, že by obžalovaný jakoukoli duševní poruchou (nemocí) trpěl. Proto je i tato zpráva nadbytečná.

38. Ve vztahu ke znaleckému posudku MUDr. [jméno] [příjmení], jeho výslechu a výslechu MUDr. [jméno] [příjmení] je třeba uvést následující. Ve věci obžalovaného bylo konáno hlavní líčení dne [datum], kdy byly vyslýchány velmi podrobně znalkyně [příjmení] [příjmení] a PhDr. [příjmení] [jméno]. Hlavní líčení bylo poté odročeno na dny [číslo] a [datum]. Až dne [datum] se obhájce obžalovaného obrátil na soud se žádostí, aby bylo povoleno zkoumání obžalovaného ve vazbě znalcem MUDr. [jméno] [příjmení], čemuž téhož dne bylo vyhověno. Do konání hlavního líčení dne [datum] soudu žádný znalecký posudek nebyl doručen. Při tomto soudním roku obhájce obžalovaného předložil písemné podání, v němž uvádí, že znalecký posudek ještě vyhotoven nebyl, je soudu přeložen alespoň ve formě textového dokumentu. Ani ten však soudu předložen nebyl. Dále je v tomto podání tvrzeno, že znalec dospěl k jiným závěrům. Pakliže soudu žádný posudek nebyl předložen a soud dospěl k závěru, který je uveden v bodě 33. tohoto odůvodnění o plné přičetnosti obžalovaného, dospěl k závěru, že i tyto obžalovaným požadované důkazy jsou nadbytečné.

39. Při rozhodování o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 37 a násl. trestního zákoníku. Vzal v úvahu povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, rodinné a majetkové poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života, možnosti jeho nápravy, jakož i jeho jednání po činu. Stejně tak bylo přihlédnuto k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem.

40. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je studentem střední školy, nikdy nebyl soudně trestán a ani postižen pro přestupek. Obžalovanému polehčuje spáchání činu ve věku blízkém věku mladistvých, a že před činem vedl řádný život. Na druhou stranu mu přitěžuje spáchání činu z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky. Tu spatřuje soud ve skutečnosti, že obžalovaný se svého činu dopustil ze msty, kdy se nemohl vyrovnat jednak s odmítnutím poškozené o bližší než kamarádský vztah, se zánikem přátelství a rovněž i s tím, že údajně poškozená navázala vztah s jiným mužem. Obžalovaný se činu dopustil proto, že když nemůže mít poškozenou on, nebude ji mít nikdo. Jen na okraj se připomíná, že poškozená žádný jiný vztah nenavázala, tato informace byla s jejím vědomím obžalovanému sdělena [jméno] [příjmení] proto, aby už konečně měla poškozená od obžalovaného klid. Motivace jednání obžalovaného zcela odpovídá závěrům jeho psychologického zkoumání (viz odst. 27. a 30. tohoto odůvodnění). Spáchání činu s rozmyslem a po předchozím uvážení obžalovanému nepřitěžuje, neboť je součástí skutkové podstaty trestného činu, kterým byl uznán vinným. Rovněž zdejší soud musel vzít v úvahu, že obžalovaný nikdy nad svým činem neprojevil pravou a upřímnou lítost. Uvedený závěr zdejší soud činí z osobního pozorování obžalovaného, který zcela chladně a neemotivně vystupoval při hlavních líčeních. Sice na počátku svého výslechu přečetl své prohlášení, že činu lituje a chce se pozůstalým omluvit, ale jeho projev byl bez skutečných citů, jednalo se jen o slovní proklamaci, což opětovně zcela odpovídá jeho zjištěnému psychologickému profilu.

41. Obžalovaný se svým jednáním dopustil jednoho z nejzávažnějších trestných činů, kdy zcela bezdůvodně, resp. z naprosto malicherných příčin připravil o život poškozenou [jméno] [příjmení] v den jejích 18. narozenin. Zasáhl tím jednou provždy do života jejích nejbližších příbuzných. Nejen, že ji usmrtil, ale učinil tak v místě jejího bydliště, kdy každý člověk bydlí a žije s vědomím, že se jedná o místo, kde se má cítit bezpečně. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody od 12 do 20 let. S přihlédnutím ke všem skutečnostem rozhodným pro ukládání trestu, s přihlédnutím k mimořádně vysoké společenské škodlivosti jeho jednání, jakož i mírně zhoršené možnosti jeho resocializace mu byl jako trest přiměřený uložen trest odnětí svobody již v horní polovině zákonné trestní sazby, konkrétně ve výměře 18 let. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest za zvlášť závažný zločin v délce převyšující 8 let.

42. Ochranné opatření nebylo obžalovanému ukládáno, neboť soud se zcela ztotožnil se závěrem znalkyně [příjmení] [jméno], že z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný. Pakliže totiž obžalovaný netrpí duševní nemocí, není co psychiatricky léčit. Na tomto místě se soud musí zastavit u závěrečné řeči obhájce obžalovaného. Ten navrhoval, aby obžalovanému byla uložena zabezpečovací detence. Tu je možno uložit za podmínek § 100 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

43. Ustanovení § 100 odst. 1 trestního zákoníku říká, že soud uloží zabezpečovací detenci v případě uvedeném v § 47 odst. 2, nebo jestliže pachatel činu jinak trestného, který by naplňoval znaky zločinu, není pro nepřičetnost trestně odpovědný, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možností působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti. Ustanovení § 47 odst. 2 trestního zákoníku říká, že soud může upustit od potrestání i tehdy, jestliže pachatel spáchal zločin ve stavu zmenšené přičetnosti nebo ve stavu vyvolaném duševní poruchou, a nelze přitom očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možností působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti, a soud má za to, že zabezpečovací detence (§ 100), kterou pachateli zároveň ukládá, zajistí ochranu společnosti lépe než trest. V řízení bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl nepřičetný, činu se nedopustil ve stavu zmenšené přičetnosti ani ve stavu vyvolaném duševní poruchou, proto nelze podle § 100 odst. 1 trestního zákoníku uložit zabezpečovací detenci.

44. Ustanovení § 100 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku říká, že soud může uložit zabezpečovací detenci vzhledem k osobě pachatele s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a jeho poměrům i

tehdy, jestliže pachatel spáchal zločin ve stavu vyvolaném duševní poruchou, jeho pobyt na svobodě je nebezpečný a nelze očekávat, že by uložené ochranné léčení s přihlédnutím k povaze duševní poruchy a možností působení na pachatele vedlo k dostatečné ochraně společnosti. Jak vidno, zákon opět podmiňuje možnost uložení zabezpečovací detence tím, že zločin byl spáchán ve stavu vyvolaném duševní poruchou. Ta však nebyla zjištěna, proto ani tato fakultativní možnost uložení zabezpečovací detence není splněna. Jen pro úplnost se dodává, že ustanovení § 100 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku nelze v dané věci aplikovat vůbec, neboť nebylo prokázáno, že by se obžalovaný oddával zneužívání návykové látky.

45. K trestnímu řízení se připojila s nárokem na náhradu škody Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky, která navrhovala, aby obžalovanému byla uložena povinnost nahradit na náhradě škody částku 4 003 Kč, která touto pojišťovnou byla uhrazena. V řízení bylo prokázáno, že tuto částku pojišťovna vynaložila v souvislosti s výjezdem záchranné služby na místo činu, přičemž obžalovaný za vznik této škodné události odpovídá, když vznikla jeho zaviněným protiprávním jednáním. Proto obžalovanému byla uložena povinnost k náhradě této škody v plné výši podle § 228 odst. 1 trestního řádu.

46. S nárokem na náhradu škody se k trestnímu řízení vůči obžalovanému připojil i otec poškozené [jméno] [příjmení] Mgr. [jméno] [příjmení]. Za úhradu nákladů spojených s pohřbem své dcery požadoval částku 22 760 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení, tj. ve výši 10% ročně, od [datum] do zaplacení. Jmenovaný poškozený doložil vyúčtování smutečního obřadu a z něj bylo zjištěno, že uhradil skutečně částku 22 760 Kč. Pokud jde o úrok z prodlení je nutno uvést, že obžalovaný byl s uplatněným nárokem na náhradu škody (původně ve vyšší výši 50 000 Kč) seznámen prokazatelně již dne [datum], kdy se seznámil s výsledky vyšetřování. Od tohoto data by mohl být stanoven úrok z prodlení, soud je však limitován návrhem poškozeného, nemůže přiznat více, než poškozený sám navrhuje. Proto mohl být úrok z prodlení stanoven právě od data [datum]. I v případě tohoto nároku na náhradu škody platí to, co je již uvedeno v předchozím odstavci. V řízení byla prokázána příčinná souvislost mezi zaviněným protiprávním jednáním obžalovaného a vznikem škody spočívající v úhradě pohřbu poškozené, za což obžalovaný nese materiální odpovědnost. Proto mu byla uložena povinnost k náhradě této škody ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu včetně zákonného úroku z prodlení ve výši 10% ročně od [datum] do zaplacení.

47. S nárokem na náhradu nemajetkové újmy vyjádřené v penězích se vůči obžalovanému připojili nejbližší příbuzní poškozené [jméno] [příjmení]. Její otec Mgr. [jméno] [příjmení] na náhradě této újmy požadoval částku 1 200 000 Kč, její matka Ing. [jméno] [příjmení] stejnou částku, její bratr [jméno] [příjmení] částku 1 000 000 Kč a její babičky paní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] každá částku 800 000 Kč, přičemž všichni jmenovaní shodně požadovali i úrok z prodlení ve výši 10% ročně od [datum] do zaplacení. Ve vztahu k výši úroku z prodlení, která odpovídá zákonné výši ve smyslu nařízení vlády č. 351/2013 Sb., a zejména počátku stanovení doby prodlení, lze plně odkázat na předchozí odstavce. Ve vztahu k určení výše přiměřenosti nemajetkové újmy vyjádřené v penězích považuje zdejší soud za nutné opakovaně zdůraznit, že jednání obžalovaného významným negativním a celoživotním způsobem zasáhlo do života všech shora jmenovaných, přičemž s tímto traumatem se budou muset vyrovnávat po celý svůj život. Všichni poškození v řízení popsali dopady, které na ně jednání obžalovaného a smrt jejich dcery, resp. sestry a vnučky měly. Jedná se prohlášení velmi emotivní, přičemž poškození jsou si vědomi, že žádnými penězi lidský život nahradit nelze. Na druhou stranu však soud stojí před nelehkou úlohou, že musí vzniklou nemajetkovou újmu v penězích vyjádřit.

48. Při stanovení přiměřenosti výše nemajetkové újmy vzal soud v úvahu nejen samotné okolnosti činu a bezdůvodnost jednání obžalovaného, ale rovněž i jeho postoj bez projevů vážné míněné lítosti a omluvy pozůstalým. Rovněž tak musely být zohledněny nejen následky činu a dopad na psychiku poškozených, ale rovněž i okolnosti, za nichž se zejména rodiče poškozené o činu dozvěděli, kdy v tomto směru lze pro stručnost odkázat na jejich prohlášení na čl. 527 a následující spisu. Přihlédnuto a zohledněno navíc muselo být i to, že obžalovaný se činu dopustil v den 18.

narozenin poškozené, tj. na samém počátku jejího dospělého života. Z prohlášení všech pozůstalých byly prokázány silné citované vazby, které k poškozené ten který z pozůstalých měl a choval, že poškozená byla i se svým bratrem, který žije mimo území České republiky, v pravidelném kontaktu, jejich vztah nebyl nikterak narušen, pravidelně navštěvovala své babičky. Souhrnně tak lze uzavřít, že rodinné vazby poškozené byly na vysoké a intenzivní úrovni a nesmyslným činem obžalovaného byly všechny tyto vztahy násilně ukončeny. Vzhledem k výše uvedenému dospěl zdejší soud k závěru, že částky, jimž jednotliví pozůstalí vyčíslili nemajetkovou újmu, kterou jim obžalovaný způsobil, jsou částky zcela přiměřené a odpovídající závažnosti činu a především následného neoprávněného zásahu do práva na úplný rodinný život a do práva na štěstí. Proto obžalovanému byla uložena ve smyslu § 228 odst. 1 trestního řádu povinnost k náhradě nemajetkové újmy v penězích v částkách, které jednotliví poškození požadovali, a to včetně zákonného úroku z prodlení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 23.01.2020

Mgr. Jan Hostaš, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Zaplatílková